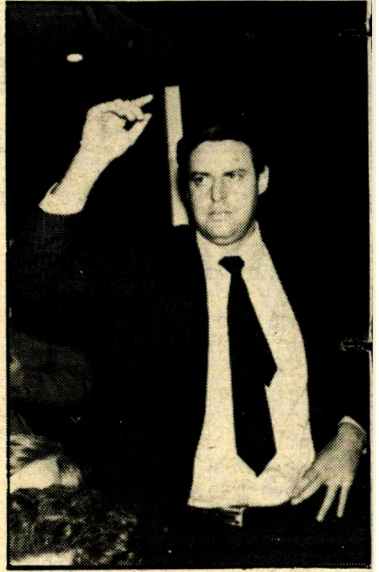

המשך מעמוד 15

שרכשה, בשעתו, את חברת הרלק סגול והחליטה למכור אותה בשנת 1981 עם רווחהון עצום. כאשר שרהאוצר של אותם ימים, יורם ארידור, עמד על גביית המס המגיע מרווחיההון כחוק ואשר היה אמור להכניס לאוצר כמעט 20 מיליון דולר. לכנסת, ערב הבחירות האחרונות בשנת 1981.

קליינר יצא מגידרו כשראה את הכרוז. למחרת תבוסתו, הוא הישוה בראיון בטור השבועי בקול ישראל את הכרוז לפירסומי דר שטימר. מחנה לוי רגז ביותר על חוברת

קליינר סופר את הקולות כרוז לאימחמיא

שהפיץ אהרון בין המצביעים. נסיום קיצור תולדות חייו של האיש הופיעה חתימה של שמיר ומתחתיה זו של יורם ארידור. חרייהעין הבחינו שחתמת שני האישים היתה על קטע מיכתב שצוטט באותו עמוד, באותן אותיות דפוס ושלא היה קשור כלל להתמודדות, אלא עסק בענייני קידום היצוא הישראלי בקולומביה.

החוברת של אהרון זכתה לכינוי: "זיוף והונאה". אהרון הוא חבר ותיק של מילוא. הוא הכיר את שמיר, כשזה היה יושב־ראש הנהלת התנועה ואהרון היה מנהל מחלקת־העולים במצודה. כשמיר היה שרהחוף הוא מינה את ילד צילה לתפקידו בקולומביה. לחברים אלה היה תפקיד מבריע בתוצאות ההצבעה. מילוא ורקל, שכבר הוכיחו את כושר־עבודתם ויעילותם במאבק בין שמיר ולוי בחודש ספטמבר, הפעילו את המכשש והבטיחו את הניצחון, 43:46 לטובת אהרון.

למילוא היתה זו שעה של נחיתות. מאו המירוץ בינו ובין קליינר כאוניברסיטת תל־אביב מטוסכסים השניים עד כדי כך, שכמעט אינם מרבדים ביניהם. כישלון של אחד מחברים תמיד את ליבו של רעהו.

אחרי ליקוק פצעי ההפסד הצורב, ישבו אנשי לוי והגיעו למסקנה שמעז יצא מתוק.

אם במאבק על הירושה היו יחסי הכוחות בינם ובין מחנה שמיר 40:60, הרי עתה צומצם הפער ל־49:51 ומכיוון שמדובר על מחנות שווים, הם מתכוונים לדרוש ייצוג במוסדות השונים בהתאם.

באותו הזמן חשף אהרון את עצמו לאמצעי־התיקשות וסיפר על עברו ועל תפקידו הציבוריים. השגריר בין ה־40 שלמד בנימנסיה הרצלית בתל־אביב, נשוי ואב לשניים, נמנע מלדבר על המאבק בין המחנות. הוא דיבר על הדרך שלו להבאת יהודים ארצה.

אהרון ניסה להבליע את משמעות ניצחונו: מחנה שמיר זכה בעמדת כוח רבת־השפעה, עתירת־מזון וכבוד, והוכיח שכוחו בתנועה אינו מבוסס על רוב מיקרי.

בן־ציון ציטרין ■

מי פרץ את הדלת בחדרו של מנכ"ל מישרד התיירות — ומה מתחבא מאחורי הפריצה שניסו להעלימה?

וומר גייטס בירושלים

מנכ"ל פרבר מסך עשן?

מה, אם כן, הם חיפשו בחדרו של פרבר? ללישכת השר אברהם ("אברשה") שריר הם לא חדרו, אלא יצאו מהבניין בדרך שבה נכנסו — חלון שבור בקיר האחורי של המיכנה.

פרבר עצמו היה עד יום השבת כאילת. הוא השתתף בכינוס כתבי וסוכני תיירות, שנערך בעיר הדרומית. כאשר הוא הופיע ביום הראשון במישרד בירושלים, חשכו עיניו. המיטרה הועקה למקום, נלקחו טביעות־אצבעות, נברקו עיקבות נעליים ונערך תחקיר ראשוני. בניגוד למקובל, נמנעו הן מישרד התיירות והן המחוז הדרומי של המיטרה מלמסור על כך הודעה לאמצעי־התיקשות.

קשריהשתיקה סביב הפריצה, שהקיף הן את עובדי המישרד והן את לובשי המדים, מגריל את האפשרות שהפריצה לא היתה למטרות גניבה דווקא.

ההנחה הראשונה שהועלתה היתה, שהפריצה התמימים, שעשו עבודת הכנה מדוקדקת על אמצעי־הביטחון בכניין, הניחו כי בחדר החשב או בכספת של המנכ"ל יש כסף מזומן. בגירסה זו תומכים ראשי־המישרד

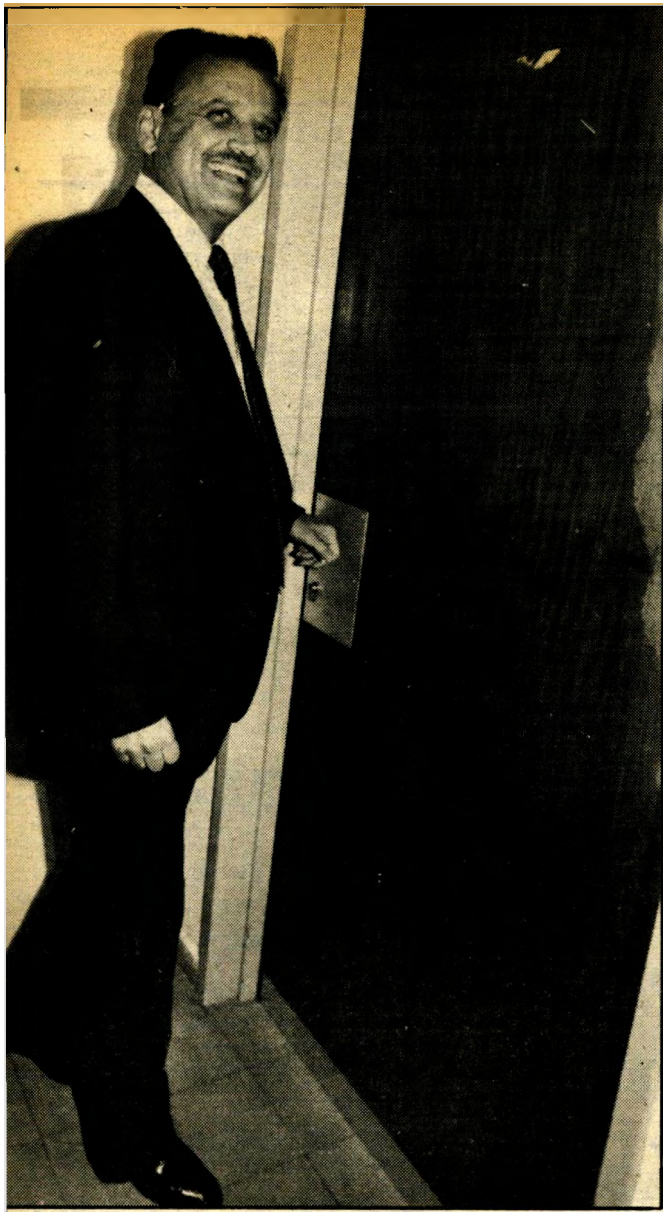
הפורצים ידעו היטב מה הם מחפשים.

כאשר הם חדרו בשבת שעברה לבניין מישרד־התיירות בירושלים, היה ברור להם שלא טעו בכתובת. המקום, בית פרומין, שבו שכנה בעבר הכנסת, ברחוב המלך ג'ורג' בירושלים, מוגן היטב. אך בכל זאת, הוא לא עמד בפני האלמונים.

ראשית, הם נכנסו לחדרו של חשבי־המישרד, ג'ורג' פארו. ליתר דיוק, הם פרצו לחדרו. שם פתחו את הכספת, נטלו פינקסי־המחאות של מישרד־התיירות — שערך מוטל בספק מרגע שנמסרת הוראת־כיטול לבנק — והמשיכו לחפש משהו אחר.

מיפלגה של פריצות

אחרי בדיקה קצרה הם מצאו את מפתחות חדרו של מנכ"ל המישי, רפי פרבר ואת מפתחות הכספת שלו, הם טיפסו במדרגות במהירות, עלו לקומה השנייה, נכנסו לחדר של פרבר והחלו לחפש. הם לא נגעו ברדיו־טנזיסטור שהיה על השולחן, לא באבזרי שולחן דקורטיביים. הם לא לקחו איתם מיסמכים.

שר שריר המתאות וכספות

מישהו הרוצה לסכסך בין השניים, להטיל כלב שניהם חשדות זה כנגד זה, וקיווה בדרך זו לערער את מערכת היחסים ההדוקה בין פרבר ושריר.

כספות ריקות

רעיון השלישי הוא, שהפורצים בגנייהתערוכה שבתל־אביב. מזה זמן רוחות שמועות שהמנכ"ל הנוכחי של המרכז, יעקב ברגרא, מאנשיו של שריר, יעזוב את תפקידו וימונה מנכ"ל המיפלגה הליברלית. נרמו ששריר חיפש עבורו מוצא של כבוד, כדי שעזיבת מרכז הירידים לא תלוה בשמוריות על רקע ניהול כספי כושל ומחוללים אחרים.

ברגרא, הנמצא עתה בחופשה שנתית, הכחיש שהוא עוזב ושמצרכז הירידים מתנהל שלא כשורה. יודעי־דבר טענו, שכדי שריר יש מיסמכים המעמידים כאור מאוד לא חיובי את מעללי ברגרא. יתכן שהפורצים חיפשו אחרי מיסמכים אלה, אם הם קיימים בכלל.

הרעיון הרביעי מסביר את הפריצה על רקע מיקצועי רווקא, ולא פוליטי. בעלי המלונות שרויים בחודשים האחרונים בסיכסוך חמור עם מישרד התיירות, טוענים כי השר פגע במוניטין שלהם כשפירסם כמה דוחות־ביקורת מחמירים. לפי אפשרות זו, יזמו את הפריצה תיירנים מוראגים, שרצו לדעת איזה עוד רוחות מכין להם המישרד.

במישרד התיירות מכחישים שבכספת שנתפחה או בחדרים הפרוצים היו מיסמכים בעל־חשיבות. הם מנסים להמעיט בחשיבות הפריצה. אך דווקא השתיקה הרועמת היא הנותנת.

בן־ציון ציטרין ■